

[Indenrigsministeren.]

gende Omstændigheder maa anses for bedst stemmende med Creditkassens Interesser.

Det ærede Medlem Hr. Sneum har henvendt sig til mig om vedkommende Overvejelser vedrørende Finsen-Instituttets Fremtid at tage med ind under disse Overvejelser en større Støtte fra Staten til Lupusbehandlingen paa Lupusstationen ved Kommunehospitalet i Aarhus. Denne Lupusstation har i de sidste 3 Aar modtaget et aarligt Statstilskud paa 5 000 Kr. Det ærede Medlem nævnte, at Afstanden til København betød, at man i Provinsen, og i særlig Grad i Jylland, har ringere Mulighed for at udnytte Finsen-Instituttets Behandling. Jeg vil dog gerne sige, at den Opgørelse, jeg har modtaget fra Finsen-Instituttet, ikke tyder derpaa. I denne Forbindelse kan man formentlig ikke hæfte sig ved den kirurgiske Afdeling, som det ærede Medlem talte om, men man maa se paa Hudafdelingen, og her viser det sig for 1932, at af 484 Patienter var 268 fra Jylland, og med Hensyn til Antallet af Sygedage var Forholdet det, at 77 pCt. af Sygedagene faldt paa Patienter fra Jylland. Men det ærede Medlems Udtalelser og Ønskerne fra Aarhus i det hele taget paa dette Omraade skal blive overvejet. Hvis Ønskerne gaar videre end til en videre Udvikling af den ambulante Behandling i Aarhus, og man tænker sig et egentligt Institut for Lysbehandling, kan jeg dog ikke undlade straks at fremhæve den mægtige Betydning, som Centraliseringen af Lupusbehandlingen ved Finsen-Instituttets Oprettelse her i Landet har haft for Bekæmpelsen af Lupus i Danmark. Netop gennem Centraliseringen af Lupusbehandlingen blev der indhøstet Erfaringer, som blev afgørende for de gode Resultater, som opnaas ved Lupusbehandlingen i Danmark. Man maa her erindre, at Lupus er ikke en Sygdom, som kun har sit Sæde i Huden, men det er en Sygdom, hvor Flertallet af Tilfældene er kompliceret med tuberkuløse Lidelser i Næsens, Mundens og Strubens Slimhinder og egentlige Lidelser, ikke sjældent tuberkuløse, i andre Organer som Knogler, Kirtler og Lunger. Og til disse Behandlinger kræves der ikke blot Apparater til Lysbehandling af Huden, men der kræves et meget intimt Samarbejde mellem en Række Speciallæger, et Samar-

bejde, som i Virkeligheden kræver, at Specialisterne er til Stede samtidig og daglig i adskillige Timer, hvis Patienterne virkelig skal have en effektiv Behandling. Hertil kommer endelig det, som mange maaske ikke har viet tilstrækkelig Opmærksomhed; at vi paa Finsen-Instituttet i København nu har indført saa nye, saa moderne og saa virkningsfulde Apparater, at Instituttets Behandling af Patienterne kan blive langt hurtigere end tidligere. To Centralinstitutter her i Landet, som skulde ledes efter saadanne Principper — det vilde blive ganske overordentlig dyrt. Jeg har fundet, at den ambulante Behandlingovre i Aarhus, som Staten har ydet Tilskud til, imødekommer berettigede Interesser for den Befolkning, som herigennem har Mulighed for i Kraft af Sygdommens Karakter at kunne blive hjemme, samtidig med at de bliver behandlet. Men angaaende Spørgsmaalet om en Udvidelse til et egentligt Institut maa jeg henvise til, hvad jeg her har sagt.

Det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerrre) har omtalt forskellige Forhold vedrørende Arbejdsforholdene paa Statens Sindsygehospitaler. Han brugte det Udtryk, at jeg har været noget vanskelig at raabe op paa det Omraade. Deri kan jeg ikke give det ærede Medlem Ret. Saavidt jeg ved, er de Forhold, der fra Tid til anden er fremhævet af det ærede Medlem, blevet undersøgt og fremmet. Det vil selvfølgelig ikke sige, at ethvert Ønske, som det ærede Medlem eller Personalet paa Sindsygehospitalerne har haft, har kunnet opfyldes.

Jeg vil i denne Forbindelse gerne sige, at der er et Forhold, jeg i og for sig har været ked af endnu ikke er bragt til Afslutning, et Spørgsmaal, som det ærede Medlem for øvrigt ikke berørte i Aar. Det er Spørgsmaalet om Oprettelse af en Plejerskole. Jeg har interesseret mig for denne Sag, men den er trukket noget længe ud, først fordi den nye Tjenestemandsløvs egentlig først gav de rigtige Betingelser for Gennemførelsen paa den Maade, man ønskede det; saa vidt jeg ved, er man nu saa vidt, at Undervisningsplanen for en saadan Plejerskole er godkendt. Dernæst har Overvejelser staaet paa med Hensyn til Lokaler; og hvad der her har foreligget for mig, har syntes mig at være for bekosteligt. Men jeg haa-